

O vyléčení mého pravého oka

Jeden kněz přestal náhle vidět na pravé oko. Uprostřed nejistoty s léčbou se odevzdal blahoslavenému Álvarovi.

Velmi brzy došlo na WhatsApp k řetězové modlitbě mnoha lidí, kteří s vírou prosili o jeho uzdravení.

19.01.2026

Jsem kněz. Když mě jako obvykle 16. února 2025 probudil budík, s překvapením jsem zjistil, že nevidím na pravé oko. Před dvěma dny jsem

měl nějaké problémy se zrakem, ale přičítal jsem to únavě. Tímto okem jsem viděl trochu zastřeně a jen s námahou. Myslel jsem si, že se vše vyřeší klidným nočním spánkem. Ale dopadlo to opačně.

V rezidenci, kde bydlím, bydlí také lékař. Nejprve jsem se ho zeptal, co mám dělat. Odpověď byla celkem jasná: měl jsem okamžitě vyrazit na pohotovost. Jelikož byla neděle, nechtěl jsem opustit domov, aniž bych věděl, kdy se vrátím bez toho, že bych sloužil mši svatou. Uprostřed temnoty jednoho oka a směsice nervozity a strachu jsem se snažil zbožně modlit. Poté jsem šel na oční pohotovost v doprovodu jiného obyvatele rezidence. Ošetřili mě poměrně rychle. Vážný výraz, který se postupně objevoval na tváři ošetřující lékařky, mě začal přivádět k myšlence, že nejde o nic banálního, jak jsem si původně představoval.

Do té chvíle jsem byl přesvědčen, že mám v oku nějakou infekci nebo nějaký jiný defekt, který se dá snadno napravit. Ale po několika vyšetřeních a zjištění, že pravým okem nedokážu rozeznat ani barvu velké desky, kterou mi lékařka držela před obličejem, mi oznámili, že zavolali sanitku, aby mě urgentně převezla na neurologickou kliniku. Bylo možné, že moje slepota je počátek mozkové mrtvice.

Cesta sanitkou ulicemi Mnichova, s houkačkou a modrým světlem, mi zůstává v paměti jako jakási konfrontace se smrtí. Během cesty jsem si velice vážně pomyslel: „Zdá se, že dnes můžeš zemřít.“ Jaký jiný smysl by jinak měla sanitka, to napětí, které jsem cítil u všech lidí kolem sebe, vzpomínka na tvář lékařky, rychlost, s jakou se nepříjemný pocit v očích proměnil v možný začátek mozkové mrtvice? Pak jsem se začal modlit. Nejprve mě

přepadl jistý pesimismus a v duchu jsem procházel chyby mých čtyřiatřiceti let života. Okamžitě jsem si uvědomil, že je absurdní trávit své poslední okamžiky tak negativními myšlenkami, a tak jsem začal myslet na nebe. A tehdy mi Ježíš udělil velký pokoj. A jestliže během svého pobytu mezi námi navrátil tolika slepým lidem zrak, proč by to neudělal i se mnou? Začal jsem se proto modlit s vírou a důvěrou. Není třeba vyprávět podrobnosti pěti dnů, které jsem strávil v nemocnici. Hned po příjezdu mi udělali několik vyšetření, aby vyloučili mozkovou mrtvici. A tak to i dopadlo.

Ale stále nebylo jasné, co mi způsobilo ztrátu zraku a jaká toho byla příčina. Proto mi provedli desítky vyšetření. Nakonec došli k závěru, že jsem měl infarkt v oku, ale co bylo příčinou se nepodařilo odhalit: mozek, srdce, různé tepny atd. – vše vypadalo v pořádku. O to

větší bylo překvapení lékařů, že jsem ve svých třiceti čtyřech letech a při dobrém zdravotním stavu něco takového utrpěl. Jako útěchu mi řekli, že alespoň vše ostatní vypadá v pořádku a že si nemusím dělat starosti. Ale všichni lékaři, kterých jsem se zeptal, zda se mi zrak obnoví, a tak je to i uvedeno v propouštěcí zprávě, mi odpověděli, že ne. Od infarktu uplynulo příliš mnoho času, aniž by se cokoliv zlepšilo, takže se s tím budu muset smířit. Taková odpověď mě zklamala.

Vracel jsem se domů s radostí, kterou člověk má, když opouští kliniku, ale také s jistým smutkem, že jsem definitivně přišel o oko. Zejména na otevřených prostranstvích jsem se cítil jako ztracený. Sotva jsem dokázal rozeznat hloubku. Kromě toho jsem začal trpět velmi silnými bolestmi hlavy, které ustávaly, jen když jsem se natáhl na postel. Ale naději v modlitbě jsem neztratil. Jak

jsem již řekl, nejprve jsem se obrátil přímo na Ježíše. Ale když jsem dorazil domů, kněz mi přinesl v poškozené obálce několik vzácných relikvií dona Álvara. Rozhodl jsem se tedy ho s velkou vírou prosit o své uzdravení novénou, modlil jsem se jeho kartičku a častokrát jsem si těmito relikviemi třel oči.

Během několika dní vznikla v Německu skupina na WhatsAppu asi se stovkou členů, kteří prosili dona Álvara o mé uzdravení. Navíc jsem v těch dnech dostával četné zprávy z celého světa, které mě podporovaly a dodávaly mi sílu, a pokaždé když se mě ptali, koho prosím o své uzdravení, uváděl jsem jméno dona Álvara. Tak vznikla velká vlna modliteb z nejrůznějších zemí k tomuto blahoslavenému.

Od prvního dne, co jsem se vrátil domů, jsem začal pociťovat mírné zlepšení. Po slavení mše, po

pětidenní abstinenci, jsem vešel do svého pokoje a zmocnilo se mě veliké překvapení. Poprvé od infarktu jsem svým nemocným okem rozeznal barvu: bleděmodrou barvu ručníku. Byl to jediný paprsek světla uprostřed temnoty oka, ale právě proto důvod k velké radosti a naději. S ještě větší silou jsme pokračovali v modlitbách za uzdravení.

Během následujících tří týdnů, s tím, jak jsem se modlil kartičku k donu Álvarovi, se mi postupně zlepšoval zrak: každý den jsem viděl další barvu a začal jsem vnímat i obrysy věcí a tma se proměnila v rozmazanou, ale světlem naplněnou clonu. Jaká byla moje radost a vděčnost, když jsem začal rozeznávat některá jednotlivá slova, až nakonec jsem byl schopen normálně číst.

Navzdory prognózám lékařů a díky přímlově blahoslaveného Álvara a modlitbám mnoha lidí se můj zrak po

necelém měsíci zcela obnovil. Asi po třech měsících, kdy jsem pozbyl zraku jednoho oka, jsem šel na lékařskou prohlídku. První oční lékařka, která mě vyšetřila, byla mým uzdravením velmi překvapená: „To se stává jednou za tisíc případů,“ byla její reakce. Vedoucí lékař, který byl také viditelně překvapený, byl trochu chladnější. Řekl mi, že existují studie o zotavení zraku po infarktu oka, ale příčiny zůstávají neznámé. V mém případě jsem příčinu znal: don Álvaro. Proto jsem se odhodlal a s přesvědčením jsem mu řekl: „Hodně jsem se za toto uzdravení modlil.“ Oční lékař, s úsměvem vědce, mi mohl jen říci: „Modlitba vám určitě neublížila.“

Za svůj zázrak vděčím donu Álvarovi, který dokonce dokázal vykouzlit překvapený úsměv na tváři lékaře. Spolu s vnějším uzdravením mi daroval velkou víru a důvěru v sílu modlitby a společenství svatých.

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/o-
vyleceni-meho-praveho-oka/](https://opusdei.org/cs-cz/article/o-vyleceni-meho-praveho-oka/)
(02.03.2026)